

§ 3.

Čestný titul uvedený v § 1, odst. 1 a 2 může orgán příslušný podle § 2, odst. 1 výjimečně a na dočasnou dobu propůjčiti také státnímu (veřejnému) zaměstnanci v činné službě pro zvláštní funkci nebo k určitému služebnímu úkonu.

§ 4.

(1) Zaměstnanci, jimž byl propůjčen čestný titul podle předcházejících ustanovení, jsou oprávněni užívatí tohoto titulu a mají nárok, aby ve služebním styku a v úředních projevech byli tímto titulem jmenováni. Jsou dále oprávněni nositi úřední (služební) stejnokroj (služební oděv), odpovídající čestnému titulu, který jim byl propůjčen, pokud jeho nošení je podle platných předpisů přípustné. Tato oprávnění zanikají při rozvázání služebního poměru zaměstnancova, pokud pak se vztahují na čestný titul podle § 3, též při zániku funkce nebo při skončení úkonů, jež byly důvodem k propůjčení čestného titulu.

(2) Podrobné vymezení oprávnění spojených s propůjčením čestného titulu vojenským a četnickým gážístům v branné moci nebo v četnictvu stanoví služební předpisy, vydané příslušným ústředním úřadem. Ztráta čestného titulu a oprávnění s ním spojených nastává při ztrátě vojenské nebo četnické hodnosti podle platných předpisů.

§ 5.

Při udělení čestných titulů podle tohoto nařízení buď přihlíženo k občanské zachovalosti a bezúhonnosti zaměstnancově.

§ 6.

Udělení čestného titulu podle tohoto nařízení nezakládá samo o sobě žádných jiných práv ani nároků.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.

Dr. Fischer v. r. Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r. Čipera v. r.

Dr. Kapras v. r. Dr. Feierabend v. r.

Dr. Krejčí v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Šádek v. r. Dr. Havelka v. r.

61.

Vládní nařízení

ze dne 2. března 1939

o soustředění působnosti ve věcech peněžních ústavů a peněžních podniků u ministerstva financí, jakož i o úpravě některých poměrů v peněžnictví.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

V dalších ustanoveních rozumějí se:

a) „peněžními ústavů“:

1. spořitelny,

2. okresní záložny hospodářské a jiné záložny, utvořené z fondů kontribučních a berních, jakož i tyto fondy samy,

3. záložny zřízené podle spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852, č. 254 ř. z. (záložny spolkové),

4. úvěrní společenstva zřízená podle zákona o výtěžkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z.,

5. svazy (ústředí) ústavů, u. č. 3 uvedených, a výtěžkových a hospodářských společenstev (družstev) vůbec, provozující úvěrní obchody,

6. akciové banky,

7. peněžní společnosti s ručením omezeným,

8. Zemský úvěrní fond živnostenský v Praze a Zemský maloroľnický fond úvěrní v Praze a

9. poštovní spořitelna;

b) „peněžními podniky“: podniky po rozumu čl. LII bankovního zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.;

c) „příslušným revisním orgánem“: orgán, jehož revisím, prováděným stálými odbornými silami tohoto orgánu (revisory), jest dotčený peněžní ústav (podnik) podle zákona neb jiných předpisů povinen se podrobovati; u okresních záložen hospodářských rozumí se tímto orgánem Svaz okresních záložen hospodářských (§ 10).

§ 2.

(1) Působnost ve věcech peněžních ústavů a peněžních podniků, jakož i svazů (ústředí) těchto ústavů a podniků, která podle platných předpisů náleží jiným ministerstvům, přenáší se, pokud další odstavec jinak neustanovuje, dnem 1. června 1939 na ministerstvo financí.

(2) Působnost ve věcech poštovní spořitelny přenáší se na ministerstvo financí dnem vyhlášení tohoto nařízení; podrobněji bude stanovena při organizaci této spořitelny, která bude provedena zvláště podle obdoby organizace dopravního podniku.

§ 3.

(1) Dohledu ministerstva financí podřizují se také peněžní ústavy (podniky), které podle platných předpisů dosud nepodléhaly dohledu některého ministerstva.

(2) K výkonu dohledu může ministerstvo financí ustanoviti u peněžního ústavu (podniku) jednoho nebo více vládních komisařů s působností uvedenou v § 4; jde-li o některý z peněžních ústavů, uvedených v § 1, písm a), č. 1 až 5, jest předtím slyšeti příslušný revisní orgán, je-li jaký.

(3) Vládní komisař budiž k návrhu příslušného revisního orgánu na žádost peněžního ústavu (podniku), u něhož jest ustanoven, odvolán a nahrazen osobou jinou, je-li členem správního nebo dozorčího orgánu, úředníkem nebo zástupcem jiného peněžního ústavu (podniku), příbuzný nebo sešvakřen s těmito osobami do druhého stupně nebo jejich manželem (manželkou), anebo osvědčil-li žádající ústav (podnik), že pro jiný zvláštní důvod v osobě ustanoveného vládního komisaře jsou ohroženy jeho zájmy.

(4) Na úhradu výloh, spojených s dohledem podle odstavce 2, přispívá peněžní ústav (podnik) částkou, jejíž výši a způsob placení stanoví ministerstvo financí po slyšení příslušného revisního orgánu, je-li jaký.

§ 4.

(1) Vládní komisař, pokud mu podle zvláštních předpisů nepřísluší působnost ještě jiná, jest povolán sledovati veškerou činnost peněžního ústavu (podniku) a jeho orgánů. Za tím účelem má právo nahlížeti do knih a spisů peněžního ústavu (podniku) a jest oprávněn zúčastniti se jednání veškerých jeho orgánů, k nimž musí býti vždy a včas zván. Provedení usnesení, jež by odporovalo zákonům a jiným platným předpisům anebo příkazu podle § 7, může zastaviti až do rozhodnutí ministerstva financí; nedojde-li však ústavu (podniku) toto rozhodnutí do 30 dnů poté, kdy se dotčené usnesení stalo, lze toto usnesení provést. Vládní komisař též může sám svolati schůzi orgánů peněžního ústavu (podniku), shledá-li, že jest toho třeba.

(2) Vládním komisařům, kteří vykonávají

tento úřad v den vyhlášení tohoto nařízení, přísluší též působnost uvedená v odstavci 1, pokud jim již není přiznána předpisy dosud platnými.

§ 5.

(1) Vládní komisaři, i když nejsou státními úředníky, jsou povinni zachovávatí přísné mlčení o všem, co při výkonu dohledu nebo vzhledem k této své funkci seznají a co v zájmu státu, peněžních ústavů (podniků) nebo jejich zákazníků jest nutno zatajiti, anebo co jim bude výslovně jako důvěrné označeno, a to proti každému, komu nejsou povinni učiniti o takových věcech úřední sdělení. Pokud jde o výkon povinností s touto funkcí spojených, požívají vládní komisaři, i když nejsou státními úředníky, stejné ochrany a jsou stejně trestně odpovědní jako úředníci státní.

(2) Poznatků, jichž nabyli vládní komisaři při výkonu této funkce anebo v souvislosti s ní, ani zpráv jimi podávaných nesmí býti použito pro účely berní, a to ani ohledně peněžních ústavů (podniků), u nichž jsou výkonem státního dohledu pověřeni, ani ohledně zákazníků těchto ústavů (podniků).

§ 6.

(1) Peněžní ústavy (podniky) jsou povinny předkládati ministerstvu financí aneb orgánu jim určenému souborné výkazy a zprávy o svém hospodářském stavu podle směrnice stanovených tímto ministerstvem.

(2) Dále jsou peněžní ústavy (podniky) povinny podle směrnice, které k návrhu ministerstva financí vláda republiky usnesením stanoví, ukládati volné prostředky tak, aby jich mohlo býti co nejúčelněji využito k ukojení naléhavých potřeb, jichž vyžaduje obecný zájem hospodářský.

(3) Směrnice podle předešlých odstavců lze stanoviti buď všeobecně pro veškeré peněžní ústavy (podniky) aneb pro některé jejich skupiny; stávají se závaznými vyhlášením v Úředním listě republiky.

(4) Stanoviti směrnice podle odstavce 1 lze jen k návrhu nebo po slyšení zvláštního výboru Poradního sboru ve věcech peněžnictví (§ 38, odst. 6 vládního nařízení ze dne 23. března 1933, č. 52 Sb. z. a n., kterým se stanoví podrobnější předpisy o Ústředním smírčím orgánu a Poradním sboru ve věcech peněžnictví, ve znění čl. I, bodu 3 vládního nařízení ze dne 4. července 1935, č. 148 Sb. z. a n.), kdežto směrnice podle odstavce 2 toliko k návrhu tohoto výboru.

(5) Ustanovení předchozích odstavců vztahují se také na zemské úvěrní ústavy; působnost přiznanou v nich ministerstvu financí vykonává toto ministerstvo v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 7.

(1) Ministerstvo financí může přikázati peněžnímu ústavu (podniku):

a) aby provedl reorganizaci, úsporná i jiná opatření, směřující k uspořádání jeho poměrů podle stanoveného plánu;

b) aby, nelze-li očekávati, že by mohl s úspěchem dále trvati, anebo žádá-li to obecný zájem na zjednodušení poměrů v peněžnictví, splynul za podmínky v příkazu stanovených s ústavem, který jest ochoten jej převzít a bude uznán k tomu vhodným;

c) aby, je-li tu dána některá z podmínek u písmeny b) uvedených, vstoupil do likvidace.

(2) Peněžnímu ústavu (podniku) lze dáti příkaz podle odstavce 1, písm. a) až c) jen k návrhu příslušného revisního orgánu, je-li jaký. K takovému návrhu podanému revisním oddělením revisního a důvěrnického společenstva, zřízeného podle § 18 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., ve znění čl. XXVIII bankovního zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n., lze však přihlídnouti jen, souhlasí-li s ním představenstvo tohoto společenstva nebo výbor, jež za tím účelem toto představenstvo ze svého středu se schválením ministerstva financí zvolí.

(3) Příkaz, daný podle odstavce 1, písm. a) až c), nahrazuje usnesení orgánů dotčeného peněžního ústavu (podniku), jehož snad jest podle stanov (společenské smlouvy) tohoto ústavu (podniku) nebo jiných předpisů potřebí k provedení přikázaného opatření.

§ 8.

(1) Neplnění směrnic stanovených podle § 6 nebo příkazu daného podle § 7 trestá se okresním (státním policejním) úřadem pokutou do 10.000 K; za nedobytnou pokutu vyměří se náhradní trest vězení podle míry zavinění až do jednoho měsíce.

(2) Tyto tresty se ukládají osobám odpovědným za vedení peněžního ústavu (podniku) a lze je uložití opětovně, nebude-li ve stanovené lhůtě protiprávní stav odklizen nebo předešlá povinnost splněna.

(3) Přesunutí placení peněžité pokuty podle předešlých odstavců uložené na peněžní ústav (podnik) jest zakázáno. Úmluvy tomu odporující nejsou právně účinné.

(4) Tyto přestupky stíhají se jen k návrhu ministerstva financí, a jde-li o nesplnění povinnosti podle § 6, odst. 1, též k návrhu tamže uvedeného orgánu.

§ 9.

(1) Bez újmy trestních následků podle § 8 může ministerstvo financí ustanoviti u peněžního ústavu (podniku), který přes opětovné vyzvání nesplní ve lhůtě mu dané, čeho jest k provedení příkazu podle § 7 potřebí, a na útraty tohoto ústavu (podniku) důvěrníka anebo zvláštní dvou až tříčlennou komisi, jimž náleží dohlížeti na správu ústavu (podniku) a působiti k tomu, aby dotčený příkaz byl náležitě proveden. O právech tohoto důvěrníka a komise platí obdobně ustanovení § 4, odst. 1.

(2) Nevede-li ustanovení důvěrníka, pokud se týká, komise u peněžního ústavu k výsledku, zejména proto, že orgánové ústavu úmyslně ruší, ztěžují nebo znemožňují výkon jejich působnosti, může ministerstvo financí ustanoviti u ústavu správní výbor a dozorečí výbor, o nichž obdobně platí ustanovení čl. XXXVIII, odst. 4 a 5, čl. XXXIX a čl. XL zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.

(3) U peněžního ústavu (podniku) lze učiniti opatření podle předešlých odstavců jen k návrhu nebo po slyšení příslušného revisního orgánu, je-li jaký.

(4) Ustanoveními odstavců 1 a 2 zůstávají nedotčena práva vyrovnacího správce, vládního komisaře i dozorečího komisaře, ustanoveného u peněžního ústavu, pro který bylo nařízeno příročí.

§ 10.

Zákon ze dne 6. června 1924, č. 128 Sb. z. a n., o okresních záložnách hospodářských a kontribučních fondch peněžních v Čechách, ve znění vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 126 Sb. z. a n., o úpravě některých právních poměrů týkajících se okresních záložn hospodářských v Čechách, mění se takto:

1. Odstavec 2 v § 37 zní:

„Svaz vykonává revisi záložen a jejich po-
bočných závodů odbornými svazovými re-
visory a podává zprávy o vykonané revisi svému
dohledacímu úřadu. Za tím účelem jsou zá-
ložny povinny podrobiti svá zařízení a své
vedení závodu ve všech odvětvích správy ne-
jméně jednou v roce podrobnému prozkoumání
svazovými revisory; dále jsou povinny podá-
vati Svazu vyžádané zprávy a informace, ze-

jména pokud se týká statistiky. Svaz jest oprávněn svým delegátem prováděti informační šetření založen se týkající na místě samém. Vedle toho Svaz vykonává na podporu ředitelstev a okresních výborů letmého revidise podle § 38, odst. 2 a jest poradním sborem zemského výboru a vlády při řešení zásadních otázek týkajících se úpravy poměrů okresních založen hospodářských.“

2. Odstavce 2 a 4 v § 42 se ruší.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

62.

Vládní nařízení

ze dne 9. března 1939,

kterým se doplňuje zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních, ve znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 125 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 10. ledna 1939, č. 1 Sb. I.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Lhůta tří měsíců, uvedená v § 2 zákona o mimořádných opatřeních, se nevztahuje na mimořádná opatření, k jichž vyhlášení došlo před účinností tohoto nařízení, pokud jde o opatření uvedená v § 10 tohoto zákona a tato opatření zůstávají bez dalšího v účinnosti až do doby, kdy budou odvolána (§ 14 tohoto zákona). Stejně pomine účinnost těch z nich, ohledně nichž bude to prohlášeno v právním předpise, který nově upraví některé poměry

tiskového práva nebo záležitostí uvedených v § 10, odst. 2 zákona o mimořádných opatřeních.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 17. března 1939; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

63.

Vládní nařízení

ze dne 9. března 1939,

kterým se doplňuje a mění zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb. z. a n., o svátcích a památných dnech.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

1. § 1 zák. č. 65/1925 Sb. z. a n. se doplňuje a bude zníti:

„§ 1.

Posavadní předpisy o svátcích platí s výhradou ustanovení § 4 pro tyto dny: Nový rok, Sv. tři králů, pondělí velikonoční, Nanebevstoupení Páně, pondělí svatodušní, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla, Nanebevzetí Panny Marie, Všech Svatých, Neposkvrněného Početí Panny Marie, Hod Boží vánoční a druhý svátek vánoční.“

2. Druhá věta § 4 téhož zákona se mění a bude zníti:

„Pro veřejné podniky v zájmu nerušeného jich provozu mohou však býti stanoveny výjimky; podrobnosti určí vládní nařízení, které může bližší úpravu vyhraditi příslušným úřadům.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlá-